

NOAPTEA LUMINII

**Este iarnă! Peste tot în oameni și dincolo de ferestrele tuturor așteptărilor,
ninge!**

Speranța se botează în alb!

**În noaptea de Crăciun coplăria din diferitele vârste evadează spre Cer pentru
a-și lua dreptul la sfințenie!**

Dumnezeu zâmbește și-i șoptește Sfintei Fecioare:

**-Nu-ți fie frică Marie! Să nu plângi! Acum să nu plângi! Porți în tine
lacrimile ce vor binecuvânta adevărul despre viață! A venit timpul ca tăcerile
să se unesc în nevinovăția cunoașterii! Prea multă nedreptate în prea multă
nevinovăție! Trebuie să ne îngrijim de trebuințele oamenilor și de rostul
tuturor lucrurilor! Cineva trebuie să facă ceea ce trebuie pentru oameni! Fiul
meu ce tu îl vei naște, îi va îndemna întru redevenirea a ceea ce fiecare a fost,
atunci, la nașterea lumii! De acum vei fi cu El, cu Noi, cu ei! Pentru ei!
Împreună vom veghea! Le vom desluși calea! Să nu plângi acum, va veni și
timpul acela!**

**În noaptea luminii îngerii vor fi laolaltă cu oamenii! Vor învăța unii de la
alții leri-i ler și va fi multă lumină. Ca atunci la început!**

**Dau mai departe povestea despre viața noastră cea adevărată, poveste ce
trebuie să o ducem de la unul la altul, de la suflet la suflet, spre a ne fi
dragoste, credință, iubire și motivată speranță!**

Cu sănătate, iertare, zâmbet, să vă fie viața!

La mulți ani!

Emil Proșcan